

Modlitbový zápas

ROK 2017

„Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!“

Iz 62, 6-7

“ZA VŠETKO VZDÁVAJTE VĎAKY...” (1 Sol 5,18)
II. ČASŤ

Keď som urobila všetko potrebné, povedala som jej: „Volajte: Ježišu, Ježišu, Ježišu, zmiluj sa nado mnou hriešnou!“ Ona pokývala hlavou a opakovala po mne. Potom som sa jej spýtala: „Prijímate Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa?“ Odpovedala: „Áno.“ Pokračovala som: „Prijímate Pannu Máriu ako svoju Matku?“ „Áno.“ „Prijímate Ducha Svätého?“ A ona opäť odpovedala: „Áno.“ Potom ešte dodala: „Ďakujem.“ Videla som, že dostala pokoj do duše. Aj ja. Potom som odišla.

Ráno, keď som šla z práce domov, som sa dozvedela, že zomrela. Pán Ježiš si ju vzal k sebe, veď Božie slovo nás ubezpečuje: „Lebo ak svojimi ústami vyznávaš: ‚Ježiš je Pán!‘ a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spásu.“

(Rim 10,9-10)

Mária zo S.

Malý svedok

Môj syn Maxim má 9 rokov. Nedávno prišiel zo školy s veľkou modrinou na tvári. Keď som sa ho spýtala, čo sa stalo, povedal mi: „Sadol som si do lavice, ktorá už bola obsadená, ale ja som to nevedel a myslel som si, že je tam voľno. Potom prišiel spolužiak, ktorý tam sedel pred mnou, nič mi nepovedal, ale udrel ma pästou do tváre.“

„A čo si urobil ty?“ - spýtal som sa ho. „Iný spolužiak, ktorý to videl, mi povedal: ‚Ja na tvojom mieste by som ho zabil!‘ – a ja som mu na to povedal: ‚Ale Pán Ježiš nám prikázal odpúšťať svojim nepriateľom.“

O niekoľko dní mal Maxim narodeniny a priniesol do školy cukríky, aby pohostil svojich spolužiakov. Učiteľka sa už dozvedela o tom, čo sa stalo a povedala, aby spolužiak, ktorý udrel Maxima, ho odprosila a v mene všetkých detí

mu poprial všetko najlepšie k narodeninám. Maxim to od neho prijal rád.

Roman

Máš Ježiša - a to stačí!

Mala som veľké problémy s chrbtom. To trvalo dlhší čas. Ani obyčajné práce v dome (variť, prať, žehliť...) som nemohla robiť. Predtým to bolo také samozrejme a ľahké, teraz som to však už nemohla, lebo som na to nemala silu. A to ma tíslo aj na duši.

Keď ma videla jedna sestra z nášho spoločenstva, povedala mi: „Vidím, že nemôžeš to a to, ale Boh tak miloval svet – teba, že dal svojho Syna... Dal! Ty máš! Máš Ježiša – a to stačí! To je to najdôležitejšie.“ A tu som si uvedomila: nemám silu – ale mám Ježiša! A to stačí. A to mi dalo silu v tomto ťažkom období a potom aj v iných situáciách.

učiteľka

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrckými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

Jozafát, zbožný judský kráľ, jedného dňa zistil, že jeho kráľovstvo je obklúčené obrovským vojskom. Vedel, že proti takejto presile nemá najmenšiu nádej. Preto padol na tvár pred Hospodinom a úpenlivo volal: „*Nemáme sily proti tomuto veľkému zástupu, ktorý prichádza proti nám, a sami nevieme, čo si počať, ale iba k tebe obraciame svoj zrak.*“ (2Kron 20,12) Tak sa modlil kráľ Jozafát. Všimnime si tu jednu vec, ktorá je veľmi dôležitá: je potrebné, aby sme pri chválení Pána odvrátili svoj pohľad od hrozivých okolností a obrátili sa k Bohu. Jozafát nezatvára oči pred nebezpečenstvom, ktoré hrozí jeho krajinu. Nespráva sa, akoby nepriateľov nebolo. Naopak, situáciu veľmi dobre pozná, vidí svoju úplnú bezmocnosť, a preto sa obracia o pomoc k Bohu. Ani my nemáme byť slepí k reálnemu nebezpečenstvu v našom živote. Ale tiež sa nesmieme zaoberať len dielom toho Zlého. Všetko máme vidieť tak, ako to je. A práve pravdivé videnie skutočnosti má byť dôvo-

dom nášho chválenia Boha, pretože veríme, že On v tom všetkom ukáže svoju Božskú moc a autoritu.

Ako konal Pán Ježiš, keď bolo potrebné na pustom mieste nasýtiť 5 000 hladujúcich, a mali tam len niekoľko chlebov a rýb? Pán Ježiš pozdvihol svoj zrak k Otcovi, chválil Ho, dobrorečil Mu – a potom „... *lámal chleby a dával učeníkom a učeníci zástupom.*“ (Mt 14,19) Všetci sa nasýtili a ešte zozbierali dvanásť košov zvyšných chlebov.

Tiež keď Ježiš prišiel do Betánie a videl Martu s Máriou plakať nad smrťou svojho brata Lazára – pristúpil k jeho hrobu a rozkázal odvaliť kameň. Potom pozdvihol oči k nebu a povedal: „*Otče, ďakujem Ti, že si ma vypočul.*“ (Jn 11,41) Ježiš ďakuje. Pre nás je tak príkladom, ako ďakovať vo všetkých situáciách.

Teraz si to premietnime do konkrétneho života. Ak máme Boha chváliť v každej situácii – to znamená, že Ho máme chváliť aj v ťažkých situáciách. Zároveň je

však potrebné tieto situácie predniesť Pánovi vo vnútornej modlitbe. Môžeme postupovať asi takto: Najskôr si uvedomíme situáciu, ktorá je pre nás zvlášť nepríjemná – napríklad niekto nás pohoršuje alebo rozčuľuje. Môže to byť manžel, brat, vedúci v práci alebo niektorá spolusestra v spoločenstve, ktorá má určité povahové vlastnosti, ktorými nás sústavne popudzuje. Pri vnútornej modlitbe teda povedzme: „Pane Ježišu, ďakujem Ti za túto sestru (manžela, spolubrata, šéfa v práci ...). Ďakujem Ti za to, že môžem žiť v jej blízkosti. Veď to je pre mňa najvyššie dobro. Ona mi aspoň pomáha odmaskovávať moju biedu a sebalásku. Moja sestra je pre mňa tým najvzácnejším požehnaním. A ja som ti za to ešte nikdy nepoďakoval. Ďakujem Ti a chválím Ťa za ňu, môj Bože.“ Skúsme to a uvidíme zázrak – predovšetkým vo svojom srdci a často aj na tom človeku.

Alebo: Príde nejaký problém – napríklad hneváme sa na seba pre nejakú svoju povahovú vlastnosť, ktorá nám spôsobuje nemálo problémov, napríklad sme urečnení alebo máme iný zlozvyk. Zápasíme s tým 20, 30, 40 rokov a nič ..., žiadny výsledok nie je vidieť. Skúsme povedať: „Pane, ja Ti ďakujem za svoju urečnenosť. Ďakujem Ti, že som taká, aká som. Ďakujem Ti za túto svoju biedu.“ A uvidíte, Pán Boh urobí vo vašom živote drobné zmeny alebo aj veľký zázrak.

Cvičme sa v ďakovaní nielen v modlitbe, ale aj v obyčajnom všednom živote. Napríklad, keď sa nám niečo nepodarí urobiť, máme vo zvyku robiť polohlasne komentáre a hneváme sa. Alebo niečo zabudneme, a potom sme nespokojní. Práve vtedy sa pokúsme povedať celým srdcom: „Pane, ďakujem Ti práve za to, že som na tú vec zabudol, že sa mi to nepodarilo... Skutočne Ti ďakujem.“ A uvidíte, Boh urobí zázrak a ukáže vám, že práve toto zdanlivé zlo vám prinesie požehnanie alebo poznanie.

Naozaj človek žasne, ako táto kratučká veta – **ĎAKUJEM TI, BOŽE**, ... – keď sa ju naučíme hovoriť, začne meniť náš život. Je to vlastne najväčšia šanca zbaviť sa strachu, pretože vďakou sa postavíme „proti“ strachu a posvietime si na danú situáciu Božím svetlom nielen rozumom. Tak tam skrze svoju vieru pustíme Boha. Pán Ježiš hovorí: „...*nech svieti vaše svetlo pred ľuďmi...*“ (Mt 5,16) To svetlo naozaj zažiarí, ale musíme najskôr pustiť do svojho srdca aj do tých všedných okolností živého Boha! Potom sa nám v jednej chvíli rozsvieti, a my v tom svetle uvidíme všetky podvody a intrigy Božieho nepriateľa, ako nás udržiaval v zbytočnom strachu a v hneve ... V

tom svetle sa zrazu všetko rozplynie.

Áno, náš Boh je Bohom mocným, rovnako mocným ako bol v čase Mojžiša. Mojžišovi povedal, aby rozdelil more – a stalo sa. V apoštolskej dobe pôsobil skrze apoštola Petra, ktorý povedal chromému: „V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod!“ A on vstal a chodil. Ten istý Boh chce pôsobiť aj v našom živote, len je potrebné, aby sme našli kľúč, spojenie s Ním A tým kľúčom je práve ďakovanie. Vedieť Pánu Bohu, ako sa modlíme na sv. omši v prefácii – vždy a všade – naozaj vždy a všade, nielen niekedy a niekde, ale vždy a všade – ďakovať a chváliť Ho. Potom začne konať On. On vezme náš život do svojich rúk a už boj proti našim slabostiam nebude naším bojom, ale bude to Boží boj – tak, ako to bolo s kráľom Jozafátom, ktorý sa spoľahol na Pána.

Chválil Ho a dôveroval Mu. Boh potom zariadil všetko tak, že zvíťazil. To isté prežijeme každý deň aj my, napríklad v maličkostiach, a spoznáme, že Boh za nás skutočne bojuje, že koná. Potom budeme môcť už za týždeň napísať mnoho svojich skúseností, ako Boh konal v našom živote napríklad len v tomto jedinom týždni.

Ďakujme Bohu za všetko, za všetky nezdary a rôzne kolízie, kedy prehráme a budeme konať chybné. Ďakujme MU a chváľme HO, a uvidíme, aký je Boh mocný, aký je dobrotivý a ako nás miluje.

Vaša redakcia

V kríži je ukryté požehnanie

Tento rok som vôbec nemala čas chodiť na chatu so záhradkou. Máme ju už 26 rokov. Teraz, keď som už na dôchodku, veľmi som

sa tešila, keď už bolo vonku trochu teplejšie, pretože tým sa pre mňa začínal čas „záhradníčenia“. Sadila som tam každý rok, hoci sa nám urodilo málo. Záhradka je totiž pod lesom. Minulý rok sa mi urodili asi 3 paradajky... Tento rok som stihla iba nasadiť a to bolo všetko. Pán Boh nás požehnal krížom - chorobami, tak som sa na záhradku viac nedostala. Pišem - „požehnal nás krížom“ - pretože je také príslovie: Koho Pán Boh miluje, toho krížom navštevuje. V každom kríži je ukryté Božie požehnanie a keď kríž prijme s vierou a nešomreme, získame mnoho milostí pre seba i pre druhých.

Najprv som myslela, že na záhradke asi všetko uschlo, pretože sa o ňu nemal kto starať. Ale aké veľké bolo moje prekvapenie, keď namiesto očakávaného „nič“, sme od Pána dostali veľkú úrodu. Ešte nikdy sa nám neurodilo toľko paradajok! Len za týždeň sme nazbierali 2 debničky a to ešte nie je koniec!

Pán nás navštívil krížom, ale zároveň nám skrze kríž daroval aj požehnanie. Takým viditeľným príkladom toho bola naša záhradka. O koľko viac nás Pán žehnal „na duši“... Ďakujeme Ti, Pane Ježišu!

p. Ludmila, 70r.

Vďaka Ti Pane za VŠETKO

V Biblii je napísané: „Ustavíť ne vzdávajúť vďaky za všetko Bohu...“ (Ef 5, 20) – keď ZA VŠETKO, teda to znamená za príjemné i nepríjemné. A pretože to hovorí Božie slovo, snažím sa to robiť, hoci tomu, ako ma Pán vedie, nie vždy rozumiem.

Jedno ráno som sa trochu zdržala doma a hoci som sa ponáhľala, autobus do školy mi ušiel „pred nosom“... Stála som na za-

stávke a hneď som chcela reptať: „Aká škoda! Ako naschvál mi ušiel... Stačilo, aby išiel o pol minúty neskôr... Teraz tu budem čakať na ďalší, a potom nebudem stíhať do školy...“ Ale hneď som svoje šomranie zastavila a povedala som: „Ďalší autobus ide o nejakých 6 minút. Chvála Ti, Pane Ježišu, že nejde napríklad až o 20 minút! A chvála Ti aj za túto chvíľku, ktorú si mi daroval, stihnem akurát desiatok ruženca! Verím Ti, že Ty to nejako zariadiš aj v škole.“

Skúška mojej viery však pokračovala - autobus meškal a šofér na nás všetkých, čo sme nastupovali na našej zastávke hromžil, prečo sme nešli skôr, že ma úplne preplnený autobus... Veď ja by som rada išla skôr, len... „Chvála Ti, Pane Ježišu aj za túto situáciu.“ A hneď prišiel pokoj, vnímala som, že aj keď to napätie a nepokoj je okolo mňa, do môjho srdca prístup nemá.

Do mesta sme dorazili dosť neskoro a bolo mi jasné, že ak prídem do školy skôr, ako by ma učiteľka stihla zapísať, tak to bude Boží zázrak. Ale ten zázrak sa skutočne stal, pretože som prišla do triedy takmer 10 minút po začatí vyučovania a učiteľka tam ešte nebola! Prišla asi minútu po mne!!! Väčšinou je dochvíľna a všetkým, ktorí chýbajú, zapíše neprítomnosť na celú hodinu a nezaujíma ju, po koľkých minútach prišli. Chválila som Pána Ježiša, že to tak úžasne načasoval i za Jeho vedenie. Jemu sa vždy oplatí všetko dať do rúk a neostávať v sebe a v reptaní.

Timea, 18 r.

Nemohla zomrieť

Stalo sa to ešte v r. 2004. Starala som sa o staručkú zomierajúcu susedku, pretože žila sama a jej príbuzní bývali ďaleko. Zavolala

som miestneho kňaza, aby ju vyspovedal, lebo skutočne zomierala. Babička už nič nejedla a takmer nepila. Trpela, ale nemohla pokojne zomrieť. To trvalo niekoľko dní.

Vnímala som duchovný boj o jej dušu a napadlo mi, že možno je tu nejaký hriech proti 1. prikázaniu. Začala som jej rozprávať o tej téme všetko, čo som počula na duchovných cvičeniach. A naozaj – ukázalo sa, že ju v detstve zaviedli k nejakému liečiteľovi a ani ona ani rodičia nevedeli, že je to hriech. Tak sme sa s babičkou začali modliť – vzbudila si dokonalú ľútosť, dala tento hriech Pánovi Ježišovi a mocou Jeho svätého mena prefala všetky negatívne duchovné putá, ktorými ju tento hriech zväzoval a hneď zomrela - ale zmierená s Bohom.

Ďakujem Mu za to.

Mária

Najlepší lekár

Keď nám zateplovali dom, jednému z robotníkov vletel nejaký úlomok do oka a nemohol ďalej pracovať. Poprosil nás o kvapky do očí. O krátky čas prišiel znovu a povedal, že kvapky mu vôbec nepomohli. Oko ho bolelo čoraz viac. Bolo s tým treba niečo robiť.

Mama začala uvažovať, že s ním pôjdeme na polikliniku. Rozmýšľali sme, kto zo známych by nám s tým mohol pomôcť. Priznám sa, že sme sa začali báť, čo z toho bude. A tu naraz moja sestra povedala: „Poznám najlepšieho lekára, na ktorého sa určite musíme obrátiť!“ Prekvapene sme na ňu pozreli: „Kto to je?“ „No predsa náš Nebeský Otec!“ Začali sme sa modliť a prosiť Nebeského Otca o uzdravenie poraneného oka. Opreli sme sa o prísľúbenie, ktoré je napísané v Biblii, že o čokoľvek poprosíme Nebeského

Otca v mene Jeho milovaného Syna, dá nám to (porov. Jn 15,16)

O 10 minút prišla mama a povedala, že skúsili oko premyť obyčajnou vodou. Po tejto procedúre robotník cítil, že ostrá bolesť pominula a o krátky čas ho oko prestalo bolieť úplne. Mohol ďalej pokračovať v práci.

A my sme mali radosť, že náš Nebeský Otec vypočul a že Jeho slovo je živé a pôsobí.

rodina z T.

Najdôležitejšia modlitba

V nedeľu doobeda som bola s deťmi na sv. omši a na noc som šla do práce – do nemocnice. Na srdci mi nejakú ležali slová, ktoré som častejšie počula na sv. omši, že keď niekto zomiera, je najdôležitejšie sa pri ňom aspoň krátko pomodliť: „Ježišu, Ježišu, Ježišu, zmiluj sa nado mnou hriešnym!“

Počas mojej služby do nemocnice priviezli jednu ženu a mňa zavolali jej urobiť EKG, lebo bola v ťažkom, smrteľnom stave. Chcela som jej povedať ešte modlitbu, ale mala som strach. Urobila som jej EKG a nakoniec som jej tú modlitbu zašepkala do ucha. Ona na to zareagovala: „Čo?“ Odišla som. Odprosovala som Pána Ježiša za svoj strach a prosila som Ho, aby tá pani ešte nezomrela, aby jej bolo lepšie. Neskôr som sa dozvedela, že sa jej stav skutočne zlepšil.

Potom som Pána ešte poprosila: „Pane Ježišu, ak chceš, pošli mi dnes ešte niekoho, aby som mu tú modlitbu mohla povedať, a aby som sa nebála.“ Asi o 10 minút prišla sanitka a priviezli ženu s rakovinou, posledné štádium, vo veľmi ťažkom stave. Lekári povedali: „Prišla sem zomrieť.“ Znovu ma poslali k nej. Bola pri nej aj lekárika, ale ja som sa už nehanbila.